SLOVENSKI DRŽAVNI HOLDING, d. d.

MALA ULICA 5, P. P. 139
1001 LJUBLJANA
SLOVENIJA

Luka Koper, d.d.
Dragomir Matić, predsednik uprave
Vojkovo nabrežje 38

6501 Koper

Številka: 2017010846
Datum: 31. 7. 2017

Zadeva: Pisna poslanska pobuda

Posredujemo vam poslansko pobudo dr. Mateja T. Vatovca v zvezi z zaposlitvijo prekarnih delavcev v Luki Koper in drugih državnih podjetjih.

Prosimo vas za pripravo odgovora v delu, ki se nanaša na Luko Koper, d.d.

Vljudno vas pozivamo k posredovanju vašega prispevka do 18. 8. 2017.

S spoštovanjem,

Vanessa Grmek
Pomočnica uprave za upravljanje
in prestrukturiranje kapitalskih naložb
p. p. Metka Makoter

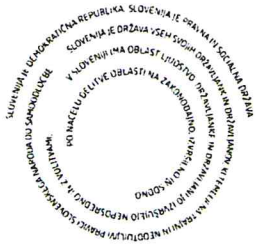
Dokument pripravila:
Tina Plut
Višja upravljavka
Oddelek za upravljanje področja prometa

SLOVENSKI DRŽAVNI HOLDING, d. d.
LJUBLJANA 01

V vednost:
- Rado Antolovič, predsednik NS (na e-naslov: rado.antolovic@pomaritime.com)

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR
Poslanska skupina Levica

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana
t: 01 478 96 49, f: 01 478 98 45, e: ps-levica@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Datum: 13. julij 2017

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	14-07-2017
Šifra:	040-02/17-8811
Povezava:	101-08/17-8
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

Dr. Milan Brglez
predsednik Državnega zbora

Zadeva: Pisna poslanska pobuda

V skladu z 240. in 248. členom Poslovnika Državnega zbora vam posredujem pisno poslansko pobudo v zvezi z zaposlitvijo prekarnih delavcev v Luki Koper in drugih državnih podjetjih v matičnem podjetju, ki jo naslavljam na Vlado Republike Slovenije.

S spoštovanjem!

dr. Matej T. Vatovec
poslanec

V prilogi:
- Vsebina pisne poslanske pobude

VSEBINA PISNE POSLANSKE POBUDE

V Sloveniji se širi pojav, ki ga uradni dokumenti imenujejo »segmentacija na trgu dela«. Dejansko gre za segregacijo med delavci, ki so neposredno zaposleni v podjetjih za katera delajo in delavci, ki so formalno zaposleni pri podizvajalcih (nezakonitih agencijah) oziroma imajo priglašen sp. Prekarnost te vrste ne povzroča škode le delavcem, ki ne prejemajo enakega plačila kot če bi bili zaposleni v matičnem podjetju in pogosto nimajo osnovnih delavskih pravic, kot so bolniško nadomestilo in plačan dopust. Hkrati siromaši tudi državni proračun in socialne blagajne, ki zaradi nižjih plač oziroma neplačevanja prispevkov delodajalca izgubljajo dragocena javna sredstva.

Nesprejemljivo je, da se tovrstne prakse izkoriščanja pojavljajo tudi v podjetjih v državni lasti, med drugim tudi v Luki Koper, d.d. Zato predlagam, da vlada sprejme naslednje ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da bi državna podjetja zaposlila vse delavce, ki jih potrebujejo za opravljanje osnovne dejavnosti:

(1) Predlagam, da Vlada RS v treh mesecih predloži spremembe Odloka o strategiji upravljanja kapitalskih naložb države (Ur. l. RS, št. 53/15), tako da bo vseboval obvezo zaposlitve delavcev t. i. izvajalcev pristaniških storitev (IPS) v Luki Koper, d.d., in da bo prepovedal tovrstne prakse zunanjega izvajanja osnovne dejavnosti v vseh podjetjih s prevladujočim vplivom države in povezanih oseb.

OBRAZLOŽITEV:

I. UKREPI, KI SE NANAŠAJO NA LUKO KOPER

Komisija za nadzor javnih financ je dne, 31. 1. 2017, prejela poročilo Finančne uprave Republike Slovenije (FURS), dne, 21. 6. 2017, pa še poročilo Inšpektorata Republike Slovenije za delo o nadzorih t. i. IPS - ov in njihovih podizvajalcev, ki delujejo v koprskem pristanišču. Poročili potrjujeta ugotovitve raziskovalnih novinarjev:
- da delavci IPS - ov prejemajo nižje plače, kot bi jim za isto delo pripadale, če bi bili zaposleni v Luki Koper, d.d.;
- da se delavcem razlika do polne plače in nadure izplačujejo v obliki dodatkov, od katerih se ne plačajo dohodnina in socialni prispevki;
- da IPS-i izkoriščajo podizvajalce, da se izognejo tudi plačilu DDV-ja in drugih davkov.

V poročilu IRSD izstopa ugotovitev, da nekateri IPS - i kršijo delovnopravno zakonodajo na več načinov hkrati, s tem ko (I) nezakonito posredujejo njihovo delo Luki Koper, d.d., namesto da bi jih ta neposredno zaposlila; (II) delavcev, ki jih posredujejo Luki Koper, d.d., ne zaposlijo niti sami, ampak jih bodisi prisilijo, da priglasijo s.p., bodisi jih nezakonito najamejo od tretjega podjetja, ki ne izpolnjuje pogojev za posredovanje dela. V Poročilu FURS-a pa izstopa ugotovitev, da posamezni IPS - i poslujejo z več podizvajalci ter da zadnji podizvajalec v verigi nima zaposlenih in da posluje z nedokumentirano gotovino, ki se lahko porabi za plačevanje dela na črno in podkupnin.

Bistvena ugotovitev obeh organov pa je, da so sporne oziroma nezakonite prakse tako razširjene, da jih ni mogoče odpraviti z inšpekcijskimi ukrepi. Treba je spremeniti sam poslovni model Luke Koper, pri čemer oba organa kot najbolj logično rešitev predlagata, da Luka Koper, d.d., sama zaposli potrebne pristaniške delavce.

Za zaposlitev pristaniških delavcev v Luki Koper, d.d., sta se zavzela tudi Komisija za nadzor javnih financ državnega zbora (KNJF) in Sindikat žerjavistov pristaniških dejavnosti (SŽPD). KNJF je dne, 8. 6. 2017, na predlog Levice sprejela sklep, s katerim predlaga vladi, da v okviru predvidenih sprememb Strategije upravljanja kapitalskih naložb države (Strategije upravljanja) prepove zunanje izvajanje osnovne dejavnosti na način, kot poteka v Luki Koper, v vseh podjetjih, ki jih upravlja SDH. SŽPD je v izjavi za javnost dne, 11.7.2017, pozval upravo Luke Koper, d.d., da »pripravi program direktnega zaposlovanja delavcev IPS«. Tudi predsednik vlade dr. Miro Cerar je na moje poslansko vprašanje dne, 19. 6. 2017, ali podpira direktno zaposlitev delavcev IPS - ov v Luki Koper, d.d. in kako bo vlada ukrepala proti spornim praksam, odgovoril: »Predvsem s spremembo poslovnega modela poslovanja Luke Koper, in sicer tako, da Luka Koper v bistveno večji meri sama zaposli pristaniške delavce, ki jih potrebuje. Tu razmišljamo popolnoma v isti smeri.«

Na podlagi tega ugotavljam, da se državni organi, vlada in sindikati[1] strinjajo, da je najboljša rešitev problema IPS - ov ta, da Luka Koper, d.d. neposredno zaposli delavce, ki jih potrebuje. Hkrati poudarjam, da lahko vlada na poslovanje Luke Koper, d.d. sistemsko vpliva zgolj s spremembo Odloka o Strategiji upravljanja kapitalskih naložb države (Strategije upravljanja). Predsednik vlade je na moje vprašanje ali bo vlada predlagala ustrezne spremembe strategije dne, 19. 6. 2017, odgovoril, da mora vlada »najprej pridobiti strokovno mnenje, zelo jasno, ali je treba strategijo spremeniti«. Po mojem mnenju je sprememba Strategije upravljanja nujna. Veljavna strategija

[1] Poleg SŽPD je k zaposlitvi pristaniških delavcev v Luki Koper večkrat pozvala tudi Delavska svetovalnica (http://www.delavskasvetovalnica.si/).

namreč v razdelku 6.5.1 *LUKA KOPER*, d. d. ne vsebuje nobenih usmeritev niti na področju zaposlovanja niti glede sodelovanja s t.i. izvajalci pristaniških storitev.

Ob tem se moram opredeliti tudi do navedb FURS-a oziroma IRSD-ja, da bi bilo »mogoče problematiko IPS – ov vsaj delno rešiti z agencijami za zagotavljanje dela«. Takšno rešitev zavračam iz dveh razlogov. Z vidika delavca je zaposlitev pri agenciji drugorazredna, negotova zaposlitev, kar posredno priznava tudi naša zakonodaja, ki med drugim omejuje število zaposlenih preko agencij na 25 % delavcev v podjetju.[2] Za Luko Koper, d.d. bi bil tak poslovni model praviloma dražji kot če bi delavce zaposlila, ker bi morala poleg stroškov plač, v skladu s podjetniško kolektivno pogodbo, agenciji plačati še provizijo.

Prav tako se moram opredeliti do izjav Uprave Luke Koper, d.d., ki poslovanje z IPS - i opravičuje z navedbami, da bi bila neposredna zaposlitev pristaniških delavcev v Luki Koper bistveno dražja od poslovanja z IPS - i. Po mnenju Levice, zmanjševanje stroškov ne more biti izgovor za kršitve delavskih pravic in druge zakonodaje, izkazane v poročilih IRSD-ja in FURS-a. Če bi pristali na takšne argumente, bi se odpovedali delavskim pravicam in okoljskim standardom na sploh, kajti vse to je za kapital, finančni strošek. Hkrati izražam dvom v verodostojnost izračuna uprave, po katerem bi redna zaposlitev večinoma nekvalificiranih delavcev stala več, kot so lani znašali vsi stroški dela v Luki Koper, d.d.[3] Ravno zato, ker je uprava Luke Koper v tej zadevi pristranska, je KNJF dne, 8.7.2017, poleg zgoraj navedenega sklepa, sprejela tudi sklep, da naj stroške zaposlitve izračuna SDH. Vsekakor pa se pridružujem zahtevi SŽPD, da SDH, pa tudi vlada prilagodita ciljno donosnost Luke Koper morebitnemu povečanju stroškov zaradi zaposlitve delavcev IPS - ov in taksi na pretovor, ki naj bi jo Luka Koper plačevala v državni proračun zaradi gradnje drugega tira.

Na podlagi povedanega torej pozivam vlado, da predlaga dopolnitev razdelka *6.6.1 LUKA KOPER* z usmeritvijo, da je treba odpraviti poslovni model IPS - ov, delavce, ki

---

[2] Pri tem dodajam, da je po javno dostopnih podatkih 71 % od 1233 veljavnih dovolilnic za delo v koprskem pristanišču izdanih za delavce IPS-ov, torej je delavcev IPS-ov v povprečju 875, ali skoraj toliko, kot je bilo lani zaposlenih v matičnem podjetju Luka Koper, d.d. (886).

[3] Predsednik uprave Luke Koper D. Matić je po poročanju medijev na skupščini delničarjev izjavil, da je lani storitve preko podizvajalcev opravljalo od 250 do 920 delavcev, po drugi strani pa, da bi morala Luka Koper za njihovo nadomestitev zaposliti bistveno več, in sicer od 1.000 do 1.200 delavca. Strošek zaposlitve neznanega števila teh, večinoma nižje kvalificiranih delavcev, naj bi bil za 23 mio EUR višji od stroškov poslovanja z IPS-i (25,3 mio EUR leta 2016), torej bi očitno znašal 48,3 mio EUR, medtem ko so stroški dela za 886 zaposlenih v matičnem podjetju, vključno s poslovodstvom, znašali 45,4 mio EUR. Zaradi nejasnih predpostavk in metode izračuna ponavljam zahtevo Levice, da izračun pripravi neodvisen subjekt. Matićevo oceno stroškov zaposlitve jemljem predvsem kot indikator, da zaradi IPS-ov izgubimo ogromno davkov in prispevkov, razliko med številom delavcev IPS-ov in ter da delavci IPS-ov očitno opravijo bistveno več nadur, kot je dovoljeno.

jih Luka Koper, d.d. potrebuje za opravljanje osnovne dejavnosti, pa zaposliti neposredno v Luki Koper, d.d.

II. UKREPI, KI SE NANAŠAJO NA VSA PODJETJA S PREVLADUJOČIM VPLIVOM REPUBLIKE SLOVENIJE

Poslanci Levice smo že ob obravnavi Strategije upravljanja v državnem zboru poleti 2015 opozorili, da Strategija upravljanja ne vsebuje nikakršnih usmeritev glede števila zaposlenih, plač ali oblik zaposlovanja v državnih podjetjih. Kategorija zaposlenosti je omenjena le v razdelku 3.3 *Povečanje učinkovitosti razpolaganja z naložbami*, a tudi tam le mimogrede kot eden od kriterijev pri privatizaciji podjetij, ne pa pri upravljanju.

Predsednik vlade je v odgovoru na moje vprašanje dne, 9.6.2017, povedal tudi tole: »Imate pa prav, potem je treba iti tudi v spremembo nekih strategij, poslovnih modelov itn., če na podlagi obstoječe zakonodaje ali strategije ni mogoče doseči boljših praks.« Prepričan sem, da je v Strategiji upravljanja na tem področju »pravna praznina« in da vlada načeloma ne more »sistemsko« vplivati na rešitev problema IPS - ov in odpravo drugih podobnih »poslovnih modelov«, ne da bi to praznino odpravila s prepovedjo zunanjega izvajanja osnovne dejavnosti v državnih podjetjih.

Luka Koper namreč ni edino državno podjetje, ki svojo osnovno dejavnost pretežno opravlja z delavci podizvajalcev. Podatkov o nezakonitih oblikah outsourcinga za druga državna podjetja nimam. Imam pa podatke o zunanjem izvajanju osnovne dejavnosti, ki sicer poteka zakonito, a vseeno povečuje neutemeljeno segmentacijo na trgu dela in ustvarja tveganja za nezakonito izkoriščanje delavcev. Med temi primeri moram izpostaviti podjetje Petrol, d.d,., ki spada med pomembne naložbe, v katerih noben drug lastnik ne sme pridobiti večjega deleža kot država in povezane osebe. Po nekaterih podatkih Petrol 80 % servisov ne upravlja z lastnimi zaposlenimi, ampak so organizirane kot franšize. Nosilec franšize je po navadi s.p., ki sam najema delavce. Glede na to, da mora tudi nosilec franšize prejeti določen dobiček nad svojimi poslovnimi stroški, se zastavlja vprašanje, ali je tak način organizacije res cenejši za matično podjetje. Če je dejansko cenejši, je to verjetno zato, ker so zaposleni v franšizi plačani slabše, kot če bi bili zaposleni neposredno v Petrolu in plačani v skladu s podjetniško kolektivno pogodbo. V tem primeru gre za neenako obravnavo delavcev, ki sicer opravljajo isto delo za – v zadnji instanci – isto podjetje, kar je nedopustno na sploh, še posebej pa v podjetju s prevladujočim vplivom države.

Menim, da je nesprejemljivo tudi to, da podjetje po eni strani vodi politiko zmanjševanja števila zaposlenih, hkrati pa najema delavce preko agencij. Po poročanju Dnevnika dne, 4.7.2017, se to dogaja v hčerinskem podjetju Slovenskih železnic SŽ-VIT, d.o.o.

Pri tem je najbolj nenavadno to, da po besedah direktorja SŽ-Vit Dušana Žičkarja »zaposlitev dela teh ljudi ne bi imela vpliva na celotne stroške [podjetja SŽ-VIT]«, torej je edini argument zanjo »politika ohranjanja določenega števila zaposlenih«.

Na podlagi navedenega pozivam vlado, da dopolni Strategijo upravljanja s splošnimi usmeritvami glede zaposlovanja, ki bi določala, da mora imeti podjetje zaposlenih dovolj lastnih delavcev za opravljanje osnovne dejavnosti. Pri tem dodajam, da je nihanje obsega dela, vedno bolj značilno za vsa podjetja, ne le za logistična. Problem nihanja obsega dela je treba reševati z boljšo organizacijo dela in s prerazporejanjem zaposlenih znotraj danega podjetja, ne pa z outsourcingom in nezakonitim izkoriščanjem. Dejstvo, da so žrtve outsourcinga predvsem manj kvalificirani delavci, ki jih je nedvomno lažje preusmerjati med različnimi enostavnimi opravili, kot višje kvalificirano delovno silo, je dodaten dokaz, da ne gre za ekonomsko nujnost, ampak za načrten socialni damping.

Naposled opozarjam, da problem zunanjega izvajanja ni omejen samo na gospodarske družbe v javni lasti, in tudi ne na zunanje izvajanje osnovne dejavnosti, ampak je razširjen tudi v neprofitnih ustanovah javne uprave, zdravstvenega sistema, sistema izobraževanja idr. Javne ustanove se na vseh teh področjih zatekajo k zunanjemu izvajanju podpornih aktivnosti, kot so čiščenje in varovanje, in s tem aktivno povečujejo obseg drugorazrednih delavcev v Sloveniji. Medtem, ko so kršitve delavskih pravic zaposlenih v javnem sektorju prej izjema kot pravilo, je pri zunanjih izvajalcih ravno narobe: delavci in delavke prejemajo nižje plače, kot če bi bili zaposleni v ustanovi, v kateri dejansko delajo, delovne obremenitve so večje, prihaja do sistematičnega izogibanja plačilu davkov in prispevkov ter do dela na črno. V Levici smo prepričani, da je treba ta sektor likvidirati, delavce podpornih služb pa zaposliti bodisi v ustanovi, kjer dejansko delajo, ali pa – če je potreben obseg dela manjši – v servisu skupnih služb, tj. v javnem podjetju, ki naj ga za vso državno upravo in javni sektor in javno upravo ustanovi Vlada RS. Zato je poslanec Luka Mesec že dne, 1. 6. 2016 podal pobudo vladi za ustanovitev skupnih podpornih služb za javni sektor, ki pa je vlada v nobenem elementu ni sprejela.

(2) Predlagam, da Vlada RS državnemu zboru do 1. septembra 2017 pisno poroča o tem, koliko delavcev, ki v podjetjih s prevladujočim vplivom države ali povezanih oseb opravljajo njihovo osnovno dejavnost, v teh podjetjih ni zaposlenih, ampak opravljajo delo preko franšiz, izvajalcev storitev, kot so IPS-i v Luki Koper, ali agencij za posredovanje dela.

OBRAZLOŽITEV:

Kot sem pojasnil v obrazložitvi prvega ukrepa, zunanje izvajanje osnovne dejavnosti podjetja, temelji na neenakopravni obravnavi delavcev, pogosto tudi na neposrednih kršitvah delovnopravne zakonodaje. Podjetja se za tovrstne prakse odločajo zaradi racionalizacije, kar pomeni bodisi to, da mora manj delavcev opraviti več dela, bodisi to, da delo opravi enako število delavcev, ki pa so plačani slabše, kot če bi bili zaposleni v podjetju, za katerega dejansko delajo. Pogosto se racionalizacija doseže s tem, da se delavcu izplačuje minimalna plača, razlika do polne plače ali nadure pa se izplačujejo v obliki neobdavčenih dodatkov, oziroma kar na roko. Na ta način ni oškodovan le delavec, ampak celotna družba, ki izgubi davke in prispevke. Podjetja s prevladujočim vplivom države si česa takega ne bi smela privoščiti. Še posebej absurdni so primeri, kot je SŽ-VIT, ko podjetje z outsourcingom niti ne zmanjša skupnih poslovnih stroškov, ampak zgolj sledi določenim doktrinarno postavljenim ciljem glede števila zaposlenih in stroškov dela.

(3) Vlado RS pozivam, da se opredeli do vprašanja, ali bo Luka Koper, d.d., ohranila v upravljanju vse pristaniške zmogljivosti, ki jih trenutno upravlja oziroma ji pripadajo v skladu s koncesijsko pogodbo.

OBRAZLOŽITEV:

Zaposleni v Luki Koper opozarjajo, da resnični razlog za kadrovske menjave v nadzornem svetu Luke Koper ni nezakonito izkoriščanje pristaniških delavcev. V ozadju naj bi bili načrti za ustanovitev t. i. logističnega holdinga oziroma za odstopitev nekaterih pristaniških zmogljivosti, ki jih zdaj upravlja Luka Koper, tujim podjetjem kot povračilo Republiki Madžarski za njen kapitalski vložek v 2. tir Divača–Koper.

Sam ocenjujem, da so ti strahovi povsem na mestu in da jih potrjujejo številna dejanja in izjave predstavnikov vlade. Po prvotni zamisli, ki jo je dr. Peter Gašperšič javno zagovarjal vsaj do 25. januarja 2016, naj bi v projekt drugega tira pritegnili katero od

logističnih multinacionalk, ki bi v zameno za kapitalski vložek v 2TDK dobila koncesijo za izgradnjo in upravljanje tretjega pomola v Luki Koper.[4] Potem, ko je vlada projekt javno-zasebnega partnerstva zamenjala za javno-javno partnerstvo z »zalednimi državami«, je delež in vpliv v Luki Koper zahtevala Republika Madžarska.[5] Zaradi velikega nasprotovanja javnosti je vlada možnost vstopa Madžarske v lastništvo Luke Koper zavrnila.[6] Ni pa zavrnila zahteve Madžarske po dolgoročnem najemu zmogljivosti v koprskem pristanišču, kar je efektivno isto kot odvzem (dela) koncesij Luki Koper.[7] Še več, madžarski zunanji minister Szijjart je ob obisku v Ljubljani izjavil tudi, da »bi madžarski izvajalci tovornega prometa sodelovali v holdingu, ki bo pripet temu projektu«, kar kaže na to, da skoraj leto dni po interpelaciji ministra Gašperšiča zamisel o oblikovanju logističnega holdinga, še vedno ni popolnoma odpisana.[8]

V Levici seveda nasprotujemo sodelovanju Madžarske v projektu drugega tira na sploh, zlasti pa vsaki obliki privatizacije ali odvzema koncesij Luki Koper. Prepričani smo tudi, da pristaniški delavci ne smejo postati sredstvo za zamenjavo uprave, ki je nasprotovala privatizaciji Luke Koper, z upravo, ki bi uveljavljala interese tujega kapitala. Zato pozivam vlado, da nedvoumno odgovori na vprašanje, ki ga je Svet delavcev Luke Koper predsedniku vlade Miru Cerarju zastavil že julija lani, a nanj vse do danes javnost ni dobila enoznačnega odgovora.

---

[4] Odgovor ministra dr. Gašperšiča poslancu Marku Ferlugi, 25. 1. 2016: »Predvideno je, da se z zakonom temu podjetju podeli koncesija tako za izgradnjo in upravljanje drugega tira kot tudi za izgradnjo in upravljanje teh dodatnih pretvornih kapacitet, ki jih je še možno zgraditi v Luki Koper. Mi vemo, da je tam območje tretjega pomola v državnem prostorskem načrtu načrtovano kot kontejnerski terminal, vendar zaenkrat v načrtnih Luke Koper teh aktivnosti do leta 2030 še ni predvideno.«

[5] Kot je razvidno iz zapisnika prvega srečanja 15. 12. 2015 v Ljubljani, je Madžarska delegacija v zameno za 200 mio EUR kapitala, ki bi ga vložila v 2TDK, zahtevala vezane posle za madžarska gradbena podjetja in državno razvojno banko pri gradnji, udeležbo državnega operaterja Gysev pri organizaciji in izvajanju železniških prevozov v Sloveniji ter lastniški delež v Luki Koper. Iz zapisnika sestanka delovne skupine z dne 12. 9. 2016 v Budimpešti je razvidno, da Madžarska od zahteve po lastniškem deležu v Luki Koper v vsem tem času ni odstopila.

[6] Minister Gašperšič je tudi po vložitvi interpelacije zagovarjal privatizacijo Luke Koper. »[K]ot pristojni minister lahko zatrdim, da bi se moralo pristanišče Koper poleg poslovnega, tudi investicijsko strateško ali celo kapitalsko, tako kot to že počnejo sosednja pristanišča, tesneje povezovati s svetovnimi logisti.« Odgovor poslancu Andreju Čušu, 19. 8. 2017.

[7] Madžarski zunanji minister Peter Szijjart je ob obisku v Ljubljani 6. 4. 2017 znova izrazil pričakovanje, da bodo madžarska podjetja dobila vezane posle pri gradnji drugega tira, madžarski prevoznmik Gysev pa prednost pri prevozu. Szijjart sicer ni zahteval deleža v Luki Koper, je pa zahteval »dolgoročni najem zmogljivosti v koprskem pristanišču«.

[8] Kot je znano, je Deutsche Bahn že leta 2007 predlagal ustanovitev logističnega holdinga kot način privatizacije Luke Koper, Intereurope in Slovenskih železnic. Deutsche Bahn bi po takratnem predlogu v modernizacijo našega omrežja vložil 369 mio EUR, v zameno pa pridobil polovični delež holdinga, na katerega bi se prenesli državni deleži v omenjenih treh podjetji. Slovenija bi morala poleg tega prispevati preostanek od 4 milijard EUR za modernizacijo železnic. Nazadnje je zamisel o holdingu predlagal direktor SŽ Dušan Mes decembra 2015.